

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การผลิตและการจำหน่ายของเกษตรกร ในจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย โดยเลือกเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกองุ่นตั้งแต่ 1 ไร่ขึ้นไปทั้งใน จังหวัดเชียงใหม่และเชียงรายจำนวนทั้งสิ้น 35 ราย ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science, SPSS for Windows) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive statistics) เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Means) ร้อยละ (Percentage) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการสรุปได้ดังนี้

จากการวิจัยพบว่า เกษตรกรผู้ปลูกองุ่นที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 23-35 ปี มีการศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรี เป็นครอบครัวขนาดเล็กมีสมาชิกไม่เกิน 4 คน ได้รับ ข้อมูลข่าวสารความรู้ทางการเกษตรจากเอกสารต่างๆ จากเกษตรกร และทางโทรทัศน์เกษตรกรมี ประสบการณ์ในการปลูกองุ่นเฉลี่ย 2.66 ปี พื้นที่ปลูกองุ่นโดยเฉลี่ย 5.43 ไร่ต่อครอบครัว ช่วง เดือนที่ปลูกองุ่นเดือนมีนาคม ถึงพฤษภาคม ได้มาจากเพื่อนเกษตรกรที่ปลูกองุ่นพันธุ์ที่ปลูกคือ พันธุ์ไวท์มะละกา มีการขุดหลุมตากดิน นิยมกำจัดวัชพืชโดยการตัด การให้น้ำจะให้แบบมินิ สปริงเกอร์

ด้านต้นทุนการผลิตอ้อยต่อไร่ มีต้นทุนการผลิตทั้งหมดเท่ากับ 16,900.00 บาท ด้านผลตอบแทนในการปลูกอ้อย พบว่าเกษตรกรได้รับผลผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 2,032.86 กิโลกรัม/ไร่ ราคาที่จำหน่ายได้เฉลี่ยเท่ากับ 51.48 บาท/กิโลกรัม เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายอ้อยได้เฉลี่ยเท่ากับ 104,651.63 บาท/ไร่ และมีกำไรเหนือต้นทุนเท่ากับ 87,751.63 บาท/ไร่

การจำหน่ายอ้อยจะนิยมจำหน่ายเอง จำหน่ายตลาดในตัวเมือง ใช้เกณฑ์ทางการตลาดเป็นตัวกำหนดราคา ราคาอ้อยจะสูงในช่วงเดือนมกราคมและมีราคาต่ำในช่วงเดือนกรกฎาคม การรับเงินจะรับเงินทั้งหมดวันต่อวัน เงินทุนในการผลิตจะใช้เงินของตนเอง ต้นทุนในการผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 59,885.71 บาท ต้นทุนในการดูแลรักษาต่อไร่ 16,900 บาท รายได้เฉลี่ยต่อไร่ต่อไร่ 104,651.63 บาท

ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตอ้อยของเกษตรกรที่พบคือ ปัญหาเรื่องของโรคและแมลงศัตรูที่รบกวน ปัญหาการขาดความรู้ข่าวสารทางวิชาการ ปัญหาทางด้านวิชาชีพที่รบกวน ปัญหาด้านข่าวสารการตลาด ปัญหาด้านคุณภาพของผลผลิต ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีการเผยแพร่ข่าวสารด้านวิชาการจัดฝึกอบรมโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกษตรกร เกิดทักษะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ